

Коя ся дуръ на vise небо слушаше,
Доръ на vise небо при Вишня Бога, 725

Та си прати меня ардамъ да ти устора:
Що ардамъ отъ меня искашь?

Ой ты вишни ангеле мой ардамжия!

Нищо друго неща да ми усторишь:
Юди не ми даватъ моря да помина, 730

Да си ида при Фейска краля,

Та си искамъ презъ моря да ма прикарашь,

Юди зло да ми не устореть:

Хемъ ся да ма презъ моря прикарашь,
Хемъ пакъ тука да ма чакашь, 735

Кога си върнеме пакъ да на прекарашь.

Стари дѣдо вишни ангелъ нищо не устори,

Лю си седна на край моря,

Та погледна криво кадѣ деветъ Юди;

Юди какъ си видеха вишни ангелъ, 740

Ся скриха во дъно-то на море-то!

Тогà си Орфенъ моря помина,

И утиде на Фейсови сарая.

Сарая бѣха затворени, заключени,

Отъ пазухи искара билка лековита, 745

Та си со нея отвори Фейски сарая,

И си влезе внетре во сарая,

Никой си го не виде,

Садѣ любо си му бѣ на чешми-те,

Вода точеше на Фейска краля. 750

Со десна ржка си обзе златна свирка,

Та засвири тая желостива пѣсна;

Любо му се мощне умаяла,

Та устави студна вода,